

[Alfred Hansen]

på årsbasis. Altså til alle de aktive, alle dem, der var beskæftiget i danske virksomheder, skulle staten give tilskud til lønningerne. Nu står vi over for den paradoksale situation, at der skal sendes nogle på efterløn, de skal ud af arbejdsmarkedet, og det skal arbejdsgiverne betale. Ja undskyld, jeg føler virkelig, at tingene er vendt ganske voldsomt på hovedet. Og når jeg godt lige vil drage et eksempel mere frem som illustration af, at tingene er vendt på hovedet, og at der er en hel del, socialdemokratiet ikke har forstået, skal det igen være de dyrtidsportioner, som man ville betale for at nedsætte arbejdsgivernes omkostningsniveau, så vi kunne konkurrere. Nu agter man altså at vedtage et lovforslag, som netop pålægger arbejdsgiverne en omkostningsfordyrende udgift.

Vi kan ikke fra retsforbundets side medvirke til lovforslaget, som det ligger her, men gennem artikler og gennem kommentarer og bemærkninger her fra talerstolen og for næsten et år siden i maj måned i en pressemeddelelse fra et møde i Ribe som kommentar til fru Inge Fischer Møllers forslag om et sabbatår har vi foreslået, at man skulle indføre en form for førtidspensionsordning for alle over 60 eller 62 år. Det skulle være sådan, at man dels kunne gå på deltidsarbejde, dels få delpension. Man skulle ikke stilles i udsigt, at man fik nedslag i pensionen, selv om man gik på en førtidspensionsordning, som vi kender det i dag.

Jeg er helt enig i de synspunkter, som har været gjort gældende, nemlig at de ældre – og det er jo en gruppe, der har været i produktionens tjeneste i 40–50 år – sagde vi på nobel og værdi vis tak for dette stykke arbejde, og vi sagde: værsgo, hvis I har lyst til at gå på pension, skal I have lov til det. Men det skal være en frivillig ordning. Det påstås, at dette er en frivillig ordning, men jeg vil henvise til kommunisternes ordførers kommentar om, at det nok vil virke som et psykisk pres på bedstefaderen, som føler, at han optager pladsen for barnebarnet. Han vil føle sig ilde til mode, og derfor vil han måske føle sig presset til at tage på efterløn, selv om han inderst inde havde lyst til at gå på halvtid eller deltid og modtage lidt supplering til sin pension.

Med hensyn til det sidste forslag, som er en konsekvens af det første, at man skal give tilskud til arbejdsgiverne igen, er det igen et

paradoksalt forslag. Nu har man lige taget fra arbejdsgiverne for at sende folk på efterløn, og så kommer man fra statens side og siger: nu skal vi nok hjælpe jer med at få udgifterne ned, nu giver vi tilskud til ansættelse af nogle flere i jeres virksomheder. Det er da et spørgsmål, om arbejdsgiverne har særlig meget lyst til at ansætte folk i firmaet, hvis der ingen arbejde er til dem. Man ansætter dem vel ikke bare for deres blå øjne skyld og for at få del i det tilskud, som staten nu stiller i udsigt, hvis ikke der er arbejde at udføre, hvis ikke de kan afsætte deres varer. Her havde det været et positivt forslag, om regeringen havde taget initiativ til en nedsættelse af renten, som i allerhøjeste grad er omkostningsfordyrende for virksomhederne.

Jeg vil gerne spørge arbejdsministeren, om han har regnet på, hvad konsekvensen ville være, hvis nu pludselig alle tilmeldte sig en arbejdsløshedskasse. Eller hvis alle pludselig sagde: nu vil vi ud på arbejdsmarkedet. Hvordan ville det virke? Ville der så være penge nok? Og hvordan har arbejdsministeren tænkt sig at få sikkerhed for, at det blev de unge arbejdsløse, som jeg har sympati for, og hvis ønske om at få beskæftigelse jeg fuldt ud støtter, der bliver tilgodeset her? I hvert fald kan vi i værste fald komme ud for en konfliktsituation mellem de ældre på den ene side og de unge på den anden.

Men som sagt, hvis regeringen virkelig alvorligt skulle ønske at indføre en førtidspensionsordning byggende på de sociale kasser og omfattende alle erhvervsaktive, skal det ikke skorte på retsforbundets tilslutning, men dette forslag fremkalder ikke særlig varme følelser. Vi tvivler meget stærkt på effekten af det, vi har heller ikke fået bevis for, at de andre initiativer, der har været taget af regeringen, ikke har været så godt som nytteløse.

Kurt Hansen (VS):

Først om lovforslag nr. L 226, som er den plan, arbejdsministeren har lovet gentagne gange såvel sidste år som i år. Fra venstresocialisternes side kan vi kun betragte dette forslag som værende et oplæg til de borgerlige partier. Dette forslag ligger fint i forlængelse af, hvad der blev vedtaget i december måned sidste år med moratoriebestemmelsen